

[Jens Chr. Christensen.]

anerkender nødvendigheden af at træffe de foranstaltninger, der skal til for at op- hjælpe landbrugserhvervet på linje med de øvrige erhvervsgrupper.

Flere ærede ordførere har talt om strukturændring i landbruget, men det var, som om den højtærede landbrugsminister mente, at det måtte ligge til en anden gang. Der er vel også det håb for dansk landbrug at regne med, at hvis vi finder frem til en helhedsløsning nu, dropper man de forslag om strukturændringer, der er fremsat, og jeg har forstået på det ærede medlem hr. Carl Petersen, at det egentlig mere må ses som noget, man vil forsøge at tage fra landbruget, fordi landbruget har ønsket at få tilskudsordninger gennemført. Det må tiden vise, men jeg ønsker kun at understrege, for at der ikke skal være nogen misforståelse, at når venstre har ønsket en strukturændring, har vi samtidig ønsket, at den skal udformes på en sådan måde, at der slås så lidt som muligt i stykker. Vi har ønsket ordningen udformet således, at der bliver tale om tilbud til de enkelte indehavere af de små ejendomme: om de vil have deres landbrugsforpligtelse ophævet, om de ønsker at lægge deres brug sammen med et tilsvarende eller med et noget større brug. Jeg vil indrømme, at det er et område, hvor der skal gås varsomt frem for at slå så lidt i stykker som muligt.

Må jeg til de ærede medlemmer hr. Kirkegaard, hr. Carl Petersen og vel egentlig også hr. Morten Lange, som er bange for en forhøjelse af brødkornsprisen, sige, at det er dog ikke anderledes og værre, end at hver gang brødkornsprisen stiger med 1 kr., stiger et rugbrød på 2 kg med 2 øre; det er endda sat i overkanten, for sidste år fik vi udregnet, at stigningen kun var på 1½ øre. Jeg må måske minde om, at helt op til sidste verdenskrig var forholdet sådan, at når en landmand afleverede 100 kg rug til sin bager, kunne han foruden at få klid tilbage også få 100 kg brød. I dag får landmanden 47 kr. for 100 kg rug, og så kan enhver regne ud, hvad han giver for 100 kg brød, det ligger omkring 80-85 kr., alt efter i hvilken landsdel der handles med brød, og dette foruden at han afleverer klid. Det viser, at det er de øvrige prisstigninger her i samfundet, der er de fordyrende faktorer.

Det er ikke fra produktionsstedet, fordyrelsen sker.

I forbindelse med den opfattelse, der gør sig gældende med hensyn til de tilskud, der ydes landbruget, vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Morten Lange, at det ærede medlem har endnu ikke forstået, hvad der er tilskud, og hvad der er hjemmemarkedspriser, og hvad der er rimelige hjemmemarkedspriser. Det ærede medlem siger, at der gives over 1 milliard kr. i tilskud til landbruget, og det bliver et meget stort beløb til hver enkelt udøvende landmand. Det ærede medlem burde sætte sig ind i den lovgivning, der blev gennemført sidste år og året før, og se på, hvad der er direkte tilskud, og hvad der er almindelig hjemmemarkedspris. Når f. eks. en købmand tjener 10 øre på at sælge et stykke vaskesæbe, er der vel ingen, der siger, at nu giver det øvrige samfund tilskud til købmanden, for at han kan have en vis fortjeneste.

Man har fra flere sider været inde på spørgsmålet om fordelingen af de tilskud, som der opereres med. Jeg har ikke ønsket at udtale mig om selve fordelingen. Lad os først vente og se, hvilke beløb vi i udvalget kan arbejde os frem til, inden vi begynder at fordele. Det er en god regel, at man venter med at sælge skindet, til bjørnen er skudt.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen spørger ret indigneret, hvilke formål det tjener, at jeg gang på gang fremhæver, at landbruget har fået for lille en andel i indkomstfremgangen, og, føjer det ærede medlem til, det kender vi alle til, det er unødvendigt at nævne det. Når man kender til det, hvorfor handler man så ikke efter denne erkendelse? Det er netop, fordi det er nødvendigt at understrege det gang på gang, at jeg har tilladt mig her fra tingets talerstol at gøre det. Det ærede medlem siger også, at et bestemt beløb til landbruget er betydelig mere værd end de samme penge inde i byerne. Jeg kunne lige have lyst til at spørge det ærede medlem, hvor meget mere penge er værd i landbruget end i byerne. Det er ikke ret mange procent, man kan regne med, det bliver ikke et tal, der skal 2 cifre til at skrive.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen mente, at jeg havde den opfattelse, at brødkornsarealernes størrelse ikke var blevet